

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2003/105/EB

2007/EES/16/31

frá 16. desember 2003

um breytingu á tilskipun ráðsins 96/82/EB um varnir gegn hættu á stórslysum af völdum hættulegra efna (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
1. mgr. 175. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar
Evrópubandalaganna ⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í
251. gr. sáttmálans á grundvelli sameiginlegs texta sem
sáttanefndin samþykkti 22. október 2003 ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Markmið tilskipunar 96/82/EB ⁽⁴⁾ er að fyrirbyggja stórslys af völdum hættulegra efna og draga úr afleiðingum þeirra fyrir menn og umhverfi með það í huga að um gervallt Bandalagið sé vernd gegn slíku trygð á samkvæman og áhrifaríkan hátt.
- 2) Í ljósi nýlegra iðnaðarslysa og rannsókna á krabbameinsvöldum og efnum, sem eru hættuleg umhverfinu, sem gerðar voru á vegum framkvæmdastjórnarinnar að beiðni ráðsins skal víkka gildissvið tilskipunar 96/82/EB.
- 3) Slysð, sem varð við Baia Mare í Rúmeníu í janúar 2000 og leiddi til þess að sýanið komst út í umhverfið og mengaði Dóná, hefur sýnt fram á að tiltekin starfsemi tengd geymslu og vinnslu efna í námugreftri, einkum förgun úrkasts, m.a. ef um er að ræða vatnsfylltar gryfjur undir úrkast eða stíflur í tengslum við úrkast, getur haft mjög alvarlegar afleiðingar. Í orðsendingum framkvæmdastjórnarinnar um öruggan námurekstur og sjöttu aðgerðaaætlun Evrópubandalagsins á sviði umhverfismála er lýst yfir þörf á því að víkka gildissvið tilskipunar 96/82/EB. Í ályktun sinni frá 5. júlí 2001 ⁽⁵⁾ um orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um öruggan námugróft lýsti Evrópuráðið einnig lýst sig samþykkt víkkun á gildissviði tilskipunarinnar þannig að hún nái til hættu sem tengist geymslu og vinnslu efna í námugreftri.

4) Tillagan um tilskipun um meðhöndlun úrgangs frá námuiðnaðinum getur orðið heppilegur rammi fyrir aðgerðir í tengslum við þær úrgangsmeðhöndlunarstöðvar, sem hafa í för með sér hættu á slysum, en falla ekki undir ákvæði þessarar tilskipunar.

5) Flugeldaóhappið í Entschede í Hollandi í maí 2000 leiddi í ljós þá miklu slyshættu sem hlýst af geymslu og framleiðslu skoteldafna og sprengiefna. Því er rétt að skýra og einfalda skilgreiningarnar í tilskipun 96/82/EB á þessum efnum.

6) Sprengingin í áburðarverksmiðju í Toulouse í september 2001 hefur opnað augu manna fyrir þeirri hættu sem stafar af geymslu ammoníumnítrats og áburðar, sem er að stofni til úr ammoníumnítrati, einkum efna sem er ýtt til hliðar í framleiðsluferlinu eða skilað til framleiðandans vegna þess að þau standast ekki gæðakröfur. Núverandi flokkar ammoníumnítrats og áburðar, sem er að stofni til úr ammoníumnítrati, í tilskipun 96/82/EB skulu því endurskoðaðir með það í huga að þeir nái til efna sem ekki standast gæðakröfur.

7) Tilskipun 96/82/EB gildir ekki um stöðvar fyrir notendur þar sem ammoníumnítrat eða áburður, sem er að stofni til úr ammoníumnítrati og sem við afhendingu uppfyllti gæðakröfur í þeirri tilskipun en rýrnaði síðar að gæðum eða mengaðist, er geymdur um tíma áður en hann er fjarlægður til endurvinnslu eða eyðingar.

8) Rannsóknir, sem fóru fram á vegum framkvæmdastjórnarinnar í náinni samvinnu við aðildarríkin, styðja að aukið verði við skrána yfir krabbameinsvalda, að tilgreint verði víðeigandi þröskuldsmagn og að þröskulds magnið fyrir efni í tilskipun 96/82/EB, sem eru hættuleg umhverfinu, verði lækkað umtalsvert.

9) Að því er varðar starfsstöðvar, sem á síðari stigum falla undir gildissvið tilskipunar 96/82/EB, hefur komið í ljós að nauðsynlegt er að innleiða lágmarkstímabil fyrir tilkynningar og til að marka stefnu í því skyni að koma í veg fyrir stórslys, svo og til að semja öryggisskýrslur og neyðaráætlanir.

10) Reynsla og þekking viðkomandi starfsmanna í starfsstöðinni getur komið að góðum notum við að semja neyðaráætlanir og fræða skal alla starfsmenn starfsstöðvar og þá, sem líklegt er að verði fyrir áhrifum, á víðeigandi hátt um öryggisráðstafanir og -aðgerðir.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 345, 31.12.2003, bls. 97. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 113/2004, 9. júlí 2004 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 65, 23.12.2004, bls. 34.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 75 E, 26.3.2002, bls. 357 og Stjtið. EB C 20 E, 28.1.2003, bls. 255.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 149, 21.6.2002, bls. 13.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 3. júlí 2002 (Stjtið. EB C 271 E, 12.11.2003, bls. 315), sameiginleg afstaða ráðsins frá 20. febrúar 2003 (Stjtið. EB C 102 E, 29.4.2003, bls. 1) og afstaða Evrópuþingsins frá 19. júní 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Lagaleg ályktun Evrópuþingsins frá 19. nóvember 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun ráðsins frá 1. desember 2003.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 10, 14.1.1997, bls. 13.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB C 65 E, 14.3.2002, bls. 382.

- 11) Samþykkt ákvörðunar ráðsins 2001/792/EB, KBE frá 23. október 2001 um að koma á Bandalagskerfi til að stuðla að auknu samstarfi við hjálparaðgerðir á sviði almannavarna⁽¹⁾ undirstrikar nauðsyn þess að auka samvinnu við hjálparaðgerðir á sviði almannavarna.
- 12) Gagnlegt er, til að greiða fyrir skipulagi landnotkunar, að semja leiðbeiningar með skilgreiningu á gagnagrunni, sem nota skal til að meta samhæfið milli starfsstöðvanna, sem falla undir tilskipun 96/82/EB, og svæðanna sem lýst er í 1. mgr. 12. gr. þeirrar tilskipunar.
- 13) Aðildarríkjunum skal vera skylt að leggja fyrir framkvæmdastjórnina lágmarksupplýsingar um starfsstöðvarnar sem falla undir tilskipun 96/82/EB.
- 14) Rétt er að skýra um leið tiltekna kafla í tilskipun 96/82/EB.
- 15) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru gerðar í samráði við almenning með þátttöku hagsmunaaðila.
- 16) Því ber að breyta tilskipun 96/82/EB til samræmis við þetta.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 96/82/EB:

1. Ákvæðum 4. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað e- og f-liða komi eftirfarandi:

„e) vinnsla (leit, nýting og úrvinnsla) jarðefna í námum eða gryfjum eða með borholum, að undanskilinni efnafræðilegri vinnslu og hitameðhöndlun og geymslu í tengslum við þessa starfsemi ef um er að ræða hættuleg efni samkvæmt skilgreiningu í I. viðauka,

f) leit á hafi úti að jarðefnum og nýting þeirra, þ.m.t. vetniskolefni.“

b) Eftirfarandi liður bætist við:

„g) urðunarstaðir úrgangs, að undanskilinni aðstöðu í rekstri þar sem úrkasti er fargað, þ.m.t. gryfjur undir úrkast eða stíflur, þar sem eru hættuleg efni samkvæmt skilgreiningu í I. viðauka, einkum ef notkun þeirra er í tengslum við efnavinnslu eða hitameðhöndlun jarðefna.“

2. Ákvæðum 6. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi undirliður bætist við 1. mgr.:

„—vegna starfsstöðva, sem eiga eftir að falla undir gildissvið þessarar tilskipunar, innan þriggja mánaða frá þeim degi sem þessi tilskipun öðlast gildi að því er varðar viðkomandi starfsstöð eins og mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein 1. mgr. 2. gr.“

b) Eftirfarandi undirliður bætist aftan við fyrsta undirlið 4. mgr. 6. gr.:

„—að breyting verði á starfsstöð eða stöð sem gæti haft veruleg áhrif á hættu á stórslysum, eða“.

3. Eftirfarandi málsgrein bætist við 7. gr.:

„1a. Að því er varðar starfsstöðvar, sem eiga eftir að falla undir gildissvið þessarar tilskipunar, skal skjalið, sem um getur í 1. mgr., helst samið þegar í stað og í engum tilvikum síðar en innan þriggja mánaða frá þeim degi sem þessi tilskipun öðlast gildi að því er varðar viðkomandi starfsstöð eins og mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein 1. mgr. 2. gr.“

4. Í stað b-liðar 2. mgr. 8. gr. komi eftirfarandi:

„b) séu gerðar ráðstafanir vegna samstarfs um miðlun upplýsinga til almennings og upplýsingaskil til þess yfirvalds sem ber ábyrgð á samningu neyðaráætlana til nota utan starfsstöðvarinnar.“

5. Ákvæðum 9. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi komi í stað fyrstu undirgreinar 2. mgr.:

„2. Í öryggisskýrslunni skulu vera a.m.k. öll þau gögn og allar þær upplýsingar sem eru tilgreindar í II. viðauka. Þar skulu koma fram heiti þeirra stofnana sem standa að samningu skýrslunnar. Þar skal einnig vera uppfærð skrá um hættuleg efni sem er að finna í starfsstöðinni.“

b) Eftirfarandi undirlið er skotið inn milli þriðja og fjórða undirliðar 3. mgr.:

„—vegna starfsstöðva, sem eiga eftir að falla undir gildissvið þessarar tilskipunar, helst þegar í stað en í öllum tilvikum innan eins árs frá þeim degi sem þessi tilskipun öðlast gildi að því er varðar viðkomandi starfsstöð eins og mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein 1. mgr. 2. gr.“

c) Í 4. mgr. verður tilvísunin „öðrum, þriðja, fjórða og fimmta undirlið“ í stað „öðrum, þriðja og fjórða undirlið“.

d) Eftirfarandi liður bætist við 6. mgr. 9. gr.:

„d) Framkvæmdastjórnin er hvött til þess að endurskoða gildandi leiðbeiningar um samningu öryggisskýrslunnar eigi síðar en 31. desember 2006 og í nánú samráði við aðildarríkin.“

6. Ákvæðum 11. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi undirliður bætist bæði við a- og b-lið 1. mgr.:

„—vegna starfsstöðva, sem eiga eftir að falla undir gildissvið þessarar tilskipunar, helst þegar í stað en í öllum tilvikum innan eins árs frá þeim degi sem þessi tilskipun öðlast gildi að því er varðar viðkomandi starfsstöð eins og mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein 1. mgr. 2. gr.“

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 297, 15.11.2001, bls. 7.

b) Eftirfarandi komi í stað 3. mgr.:

„3. Með fyrirvara um skyldur lögbærra yfirvalda skulu aðildarríkin tryggja að þær neyðaráætlanir til nota innan starfsstöðva, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, séu gerðar í samráði við starfsfólk starfsstöðvarinnar, þ.m.t. starfsfólk sem er ráðið til langs tíma í undirverktöku og málið varðar, og að við samningu eða uppfærslu þeirra sé leitað samráðs við almenning um neyðaráætlanir til nota utan hennar.“

c) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„4a. Að því er varðar neyðaráætlanir til nota utan starfsstöðva skulu aðildarríkin taka tillit til nauðsynjar þess að efla samvinnu um hjálparaðgerðir á sviði almannavarna ef kemur til meiri háttar neyðarástands.“

7. Ákvæðum 12. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi komi í stað annarrar undirgreinar 1. mgr.:

„Aðildarríkin skulu tryggja að í stefnu þeirra í skipulagsmálum og/eða öðrum skyldum málum og málsmæðferð við framkvæmd þeirrar stefnu sé tekið mið af því að nauðsynlegt er að halda til frambúðar hæfilegri fjarlægð milli annars vegar starfsstöðva, sem þessi tilskipun nær til, og hins vegar íbúabyggðar, bygginga og svæða til almenningsnota, meiri háttar samgönguæða eftir því sem framast er kostur, útivistarsvæða og svæða, sem eru sérstaklega áhugaverð eða viðkvæm vegna náttúrufars, og að tekið sé mið af því að nauðsynlegt er, í starfsstöðvum sem fyrir eru, að grípa til viðbótarráðstafana á sviði tæknimála í samræmi við 5. gr. til þess að auka ekki áhættu íbúanna.“

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„1a. Framkvæmdastjórnin er hvött til þess að semja, í nánú samráði við aðildarríkin og eigi síðar en 31. desember 2006, leiðbeiningar með skilgreiningu á tæknilegum gagnagrunni, þ.m.t. gögn um áhættu og hættulegar aðstæður sem upp kunna að koma, sem nota skal til að meta samhæfið milli starfsstöðvanna, sem falla undir þessa tilskipun, og svæðanna sem lýst er í 1. mgr. Skilgreiningin á þessum gagnagrunni skal svo framast sem kostur er taka tillit til mats, sem lögbær yfirvöld hafa gert, upplýsinga, sem fást frá rekstraraðilum, og allra annarra upplýsinga sem skipta máli, s.s. félags- hagfræðilegs ávinnings sem fylgir þróun og mildandi áhrifa neyðaráætla.“

8. Ákvæðum 13. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi komi í stað fyrstu undirgreinar 1. mgr.:

„1. Aðildarríkin skulu tryggja að allir einstaklingar og allar stofnanir, sem starfa í þágu almennings (s.s. skólar og sjúkrahús), sem gætu orðið fyrir afleiðingum stórslyss í starfsstöð sem 9. gr. tekur til, fái óumbeðið og reglulega upplýsingar á

heppilegasta formi um öryggisráðstafanir og hvernig rétt er að bregðast við ef slys verður.“

b) Eftirfarandi komi í stað 6. mgr.:

„6. Þegar um er að ræða starfsstöðvar, sem falla undir ákvæði 9. gr., skulu aðildarríkin tryggja að almenningur hafi aðgang að skránni um hættuleg efni, sem kveðið er á um í 2. mgr. 9. gr., með fyrirvara um ákvæði 4. mgr. þessarar greinar og 20. gr.“

9. Eftirfarandi málsgrein bætist við 19. gr.:

„1a. Aðildarríkin skulu leggja fyrir framkvæmdastjórnina a.m.k. eftirfarandi upplýsingar um starfsstöðvar sem falla undir þessa tilskipun:

a) nafn eða viðskiptaheiti rekstraraðila og fullt heimilisfang viðkomandi starfsstöðvar og

b) starfsemi starfsstöðvarinnar.

Framkvæmdastjórn skal koma á og halda uppfærðan gagnagrunn með upplýsingum sem aðildarríkin leggja fram. Aðgangur að gagnagrunninum skal einskorðast við þá einstaklinga sem framkvæmdastjórn eða lögbær yfirvöld aðildarríkanna gefa til þess leyfi.“

10. Ákvæðum I. viðauka er breytt eins og fram kemur í viðaukanum.

11. Í stað B-liðar IV. liðar í II. viðauka komi eftirfarandi:

„B. Mat á því hversu viðtækar og alvarlegar afleiðingar skilgreind stórslys gætu haft, þ.m.t. kort, myndir eða, eftir því sem við á, jafngildar lýsingar sem sýna svæði sem geta orðið fyrir áhrifum við slík slys sem rekja má til starfsstöðvarinnar, með fyrirvara um ákvæði 4. mgr. 13. gr. og 20. gr.“

12. Í III. viðauka breytist c-liður sem hér segir:

a) í stað i-liðar komi eftirfarandi:

„i) Skipulag og starfsfólk — hlutverk og ábyrgð starfsfólks vegna stórslysavarna á öllum stigum skipulagsins. Greina skal þörf starfsfólks fyrir þjálfun og bjóða því slíka þjálfun. Samstarf skal haft við starfsmenn svo og þá sem starfa í starfsstöðinni í undirverktöku.“

b) í stað v-liðar komi eftirfarandi:

„v) Skipulag á neyðarstundu — taka skal upp og nota aðferðir við að sjá fyrir neyðartilvik með skipulagðri greiningu, við að semja, prófa og endurskoða neyðaráætlanir til að bregðast við slíkum neyðartilvikum og veita viðkomandi starfsmönnum sérhæfða þjálfun. Allir sem starfa í starfsstöðinni skulu hljóta slíka þjálfun, þ.m.t. starfsmenn í undirverktöku sem eiga hlut að máli.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 1. júlí 2005. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 16. desember 2003.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,
P. COX
forseti.

Fyrir hönd ráðsins,
G. ALEMANN
forseti.

VIDAUKI

Ákvæðum I. viðauka við tilskipun 96/82/EB er breytt sem hér segir:

1. Í innganginum bætist við eftirfarandi liðir:

- „6. Í þessari tilskipun er lofttegund hvers kyns efni sem hefur raungufuþrýsting sem er jafn eða meiri en 101,3 kPa við 20 °C.
7. Í þessari tilskipun er vökvi hvers kyns efni sem er ekki skilgreint sem lofttegund og er ekki fast efni við 20 °C og staðalþrýsting 101,3 kPa.“

2. Í töflunni í 1. hluta:

a) komi eftirfarandi í stað færslunnar sem varða ammoníumnítrat:

„Ammoníumnítrat (sjá 1. athugasemd)	5 000	10 000
Ammoníumnítrat (sjá 2. athugasemd)	1 250	5 000
Ammoníumnítrat (sjá 3. athugasemd)	350	2 500
Ammoníumnítrat (sjá 4. athugasemd)	10	50“

b) eftirfarandi færslur bætist við á eftir færslunum sem varða ammoníumnítrat:

„Kalíumnítrat (sjá 5. aths.)	5 000	10 000
Kalíumnítrat (sjá 6. aths.)	1 250	5 000“

c) eftirfarandi komi í stað færslunnar sem varðar „Eftirtaldir KRABBAMEINSVALDAR“:

„Eftirtaldir KRABBAMEINSVALDAR í styrk yfir 5% miðað við þyngd: 4-aminóbífenýl og/eða sölt þess, bensótríklóríð, bensidín og/eða sölt þess, bis-(klórmetýl)etri, klórmetýlmetýltri, 1,2-dibrómetan, díetýlsúlfat, dímetýlsúlfat, dímetýlkarbamóýlklóríð, 1,2-dibróm-3-klórprópan, 1,2-dímetýlhýdrasín, dímetýlnítrósamín, hexamétýlfosfórtíamíð, hýdrasín, 2-naptýlamin og/eða sölt þess, 4-nítródífenýl og 1,3-própansólfat	0,5	2“
---	-----	----

d) eftirfarandi komi í stað færslunnar sem varðar „Vélabensín og aðrar rokkgjarnar hráolíuvörur“:

„Jarðolíuafurðir: a) bensín og nafta, b) steinolía (þ.m.t. þotueldsneyti), c) gasolía (þ.m.t. díseldsneyti, gasolía til upphitunar fyrir heimili og blöndunarþættir í gasolíu)	2 500	25 000“
---	-------	---------

e) i) Eftirfarandi komi í stað 1. og 2. athugasemdar:

„1. Ammoníumnítrat (5 000/10 000): áburður sem getur sundrast á sjálfbæran hátt

Þetta gildir um fjölkorna/einkorna áburð með ammoníumnítrati (fjölkorna/einkorna áburð sem inniheldur ammoníumnítrat ásamt fosfati og/eða pottösku) þar sem niturinnihaldið, sem rekja má til ammoníumnítrats, er

— frá 15,75% ⁽¹⁾ til 24,5% ⁽²⁾ miðað við þyngd og annaðhvort er brennanlegt/lífrænt efni í því ekki í heild meira en 0,4% eða það samræmist kröfum í II. viðauka við tilskipun 80/876/EBE,

— 15,75% ⁽³⁾ miðað við þyngd eða minna og magn brennanlegs efnis er ótakmarkað,

og það getur sundrast sjálfkrafa samkvæmt trogprófun S.þ. (UN Trough Test) (sjá tilmæli Sameinuðu þjóðanna um flutning á hættulegum farni: Handbók um prófanir og viðmiðanir, III. hluti, kafla 38.2).

2. Ammoníumnítrat (1250/5000): hreinleiki áburðar

Þetta gildir um hreinan áburð með ammoníumnítrati og um fjölkorna/einkorna áburð sem inniheldur ammoníumnítrat þar sem niturinnihaldið, sem rekja má til ammoníumnítrats, er

- meira en 24,5% miðað við þyngd, að undanskildum blöndum ammoníumnítrats og dólómíts, kalksteins og/eda kalsíumkarbónats með hreinleika sem er a.m.k. 90%,
- meira en 15,75% miðað við þyngd að því er varðar blöndur ammoníumnítrats og ammoníumsúlfats,
- meira en 28% (*) miðað við þyngd að því er varðar blöndur ammoníumnítrats og dólómíts, kalksteins og/eda kalsíumkarbónats með hreinleika sem er a.m.k. 90%,

og samræmist kröfum í II. viðauka við tilskipun 80/876/EBE.

3. Ammoníumnítrat (350/2500): tæknilegur hreinleiki

Þetta gildir um:

- ammoníumnítrat og efnablöndur ammoníumnítrats þar sem niturinnihaldið, sem rekja má til ammoníumnítratsins, er
 - frá 24,5% til 28% miðað við þyngd og brennanleg efni eru ekki yfir 0,4%,
 - meira en 28% miðað við þyngd og brennanleg efni eru ekki yfir 0,2%,
- vatnskenndar ammoníumnítratlausnir þar sem styrkur ammoníumnítrats er ekki meiri en 80% miðað við þyngd.

4. Ammoníumnítrat (10/50): efni sem stenst ekki gæðakröfur og áburður sem stenst ekki sprengiprófun

Þetta gildir um:

- efni, sem er hafnað í framleiðsluferlinu, og um ammoníumnítrat og efnablöndur með því, hreinan áburð, sem er að stofni til úr ammoníumnítrati, fjölkorna/einkorna áburð með ammoníumnítrati, sem um getur í 2. og 3. athugasemd og endanlegur notandi skilar eða hefur skilað til framleiðanda, á bráðabirgðageymslustað eða endurvinnslustöðvar til að vinna að nýju, til endurvinnslu eða meðhöndlunar til öruggar notkunar, þar eð þau eru ekki lengur í samræmi við forskriftirnar í 2. og 3. athugasemd,
- áburð sem um getur í fyrsta undirlið 1. athugasemdar og í 2. athugasemd og stenst ekki kröfur II. viðauka við tilskipun 80/876/EBE.

5. Kalíumnítrat (5 000/10 000): einkorna áburður að stofni til úr kalíumnítrati þar sem kalíumnítratið er smákornað eða kornað.

6. Kalíumnítrat (1 250/5 000): einkorna áburður að stofni til úr kalíumnítrati þar sem kalíumnítratið er kristallað.“

ii) Athugasemdin um pólýklórdibensófúrön og pólýklórdibensódíoxín verður 7. athugasemd.

iii) Eftirfarandi neðanmálsgreinar verða fyrir neðan töfluna, sem er undir yfirskriftinni „Alþjóðlegir eiturfjafngildisstuðlar (ITEF) fyrir skyld efni sem huga þarf að (NATO/CCMS)“:

- „1) Niturinnihald, sem er 15,75% miðað við þyngd og rekja má til ammoníumnítrats, svarar til 45% ammoníumnítrats.
- 2) Niturinnihald, sem er 24,5% miðað við þyngd og rekja má til ammoníumnítrats, svarar til 70% ammoníumnítrats.
- 3) Niturinnihald, sem er 15,75% miðað við þyngd og rekja má til ammoníumnítrats, svarar til 45% ammoníumnítrats.
- 4) Niturinnihald, sem er 28% miðað við þyngd og rekja má til ammoníumnítrats, svarar til 80% ammoníumnítrats.“

3. Í 2. hluta:

a) komi eftirfarandi komi í stað 4. og 5. færslu:

„4. SPRENGIEFNI (sjá 2. athugasemd) ef efnið, efnablandan eða hluturinn falla undir S.þ./ADR, hættuflokk 1.4	50	200
5. Sprengiefni (sjá 2. athugasemd) ef efnið, efnablandan eða hluturinn falla undir einhvern af eftirtöldum liðum S.þ./ADR: 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 eða 1.6, eða hættusetningar H2 eða H3	10	50“

b) Eftirfarandi komi í stað 9. færslu:

„9. EFNI SEM ERU HÆTTULEG UMHVERFINU með eftirtöldum hættusetningum:		
i) H50: „Mjög eitrað vatnalífverum“ (þ.m.t. H50/53)	100	200
ii) H51/53: „Eitrað vatnalífverum og getur haft skaðleg langtímaáhrif á lífríki í vatni“	200	500“

c) Í athugasemdunum:

i) Eftirfarandi komi í stað 1. athugasemdar:

„1. Efni og efnablöndur eru flokkaðar samkvæmt eftirtöldum tilskipunum og síðustu aðlögun þeirra að tækniþróunum:

tilskipun ráðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórn-sýslufyrirmælum um flokkun, þökkun og merkingu hættulegra efna ⁽¹⁾,

tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/45/EB frá 31. maí 1999 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórn-sýslufyrirmælum aðildarríkjanna um flokkun, þökkun og merkingu hættulegra efna-blandna ⁽²⁾.

Þegar um er að ræða efni og efnablöndur, sem ekki teljast til hættulegra efna samkvæmt flokkuninni í annarri hvorri framantalinnna tilskipana, t.d. úrgang, en er engu að síður að finna, eða getur verið að finna, í starfsstöð og hafa eða geta haft, við ríkjandi aðstæður í starfsstöðinni, jafngilda eiginleika hvað varðar hættu á stórslysum, skal fylgja málsmeðferð vegna bráðabirgðaflokkunar samkvæmt við-eigandi grein í viðeigandi tilskipun.

Þegar um er að ræða efni og efnablöndur, sem flokka má á mismunandi vegu vegna eiginleika þeirra, skal minnsta þröskuldsmagn gilda að því er tekur til þessarar tilskipunar. Að því er varðar beitingu reglunnar í 4. athugasemd skal þröskuldmagnið, sem er notað, ávallt vera það sem svarar til við-komandi flokkunar.

Að því er varðar þessa tilskipun skal framkvæmdastjórnin, með samræmdri ákvörðun og í samræmi við tilskipun 67/548/EBE, taka saman skrá yfir efni, sem hafa verið flokkuð í ofangreinda flokka, og sjá til þess að hún sé uppfærð.

ii) Eftirfarandi komi í stað 2. athugasemdar:

2. Með „sprengifimu efni“ er átt við:

- efni eða efnablöndu sem er sprengifim við högg, núning, eld eða aðra hita- og neistagjafa (hættu-setning H2),
- efni eða efnablöndu sem er afar sprengifim við högg, núning, eld eða aðra hita- og neistagjafa (hættusetning H3) eða
- efni, efnablöndu eða hlut, sem fellur undir 1. flokk Evrópusamnings um millilandaflutninga á hættulegum farmi á vegum (S.p./ADR), sem var samþykktur 30. september 1957, með breytingum, eins og hann var innleiddur með tilskipun ráðsins 94/55/EB frá 21. nóvember 1994 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi flutning á hættulegum farmi á vegum ⁽³⁾.

Undir þessa skilgreiningu falla skoteldaefni sem eru í þessari tilskipun skilgreind sem efni (eða blanda efna) sem eru gerð til þess að framleiða varma, ljós, hljóð, lofttegund eða reyk eða sambland slíkra áhrifa með sjálfbærum, útvermnum efnahvörfum. Ef efni eða efnablanda er flokkuð bæði með S.p./ADR og hættusetningunum H2 eða H3 verður S.p./ADR-flokkunin réttærri en flokkunin með hættusetningunum.

Efni og hlutir í 1. flokki falla undir einhvern af liðum 1.1 til 1.6 í samræmi við S.p./ADR-flokkunar-kerfið. Liðirnir, sem um er að ræða, eru:

Liður 1.1: „Efni og hlutir sem eru þess eðlis að þeim fylgir hætta á alsprengingu (mass explosion) (alsprenging er sprenging sem nær til því sem næst alls efnismagnsins nánast á augabragði).“

Liður 1.2: „Efni og hlutir sem eru þess eðlis að hætta er á að sprengjubrot og -flísar þeytist í burtu en búa ekki yfir hættu á alsprengingu.“

Liður 1.3: „Efni og hlutir sem eru þess eðlis að hætta er á bruna og annaðhvort minni háttar hætta er á höggbylgju eða minni háttar hætta er á að sprengjubrot og -flisar þeytist í burtu en efnin búa ekki yfir hættu á alsprengingu:

- a) við bruna myndast talsverður geislunarvarmi eða
- b) þau brenna hvert á eftir öðru og skapa minni háttar höggbylgju eða minni háttar þeytingu sprengjubrota og -flisa eða hvort tveggja.“

Liður 1.4: „Efni og hlutir sem eru þess eðlis að aðeins skapast lítills háttar hætta ef í þeim kviknar eða kveiking verður í flutningi. Áhrifin takmarkast að mestu við þakkann sjálfan og aðeins er líklegt að smágerð brot eða flisar þeytist í burtu og þá aðeins skamman veg. Utanaðkomandi eldur má ekki valda sprengingu sem verður því sem næst á augabragði í nánast öllu innihaldi þakkans.

Liður 1.5: „Mjög lítið viðkvæm efni, sem búa yfir hættu á alsprengingu, en eru svo lítt viðkvæm að mjög litlar líkur eru á kveikingu eða umbreytingu frá bruna yfir í sprengingu við venjuleg skilyrði í flutningi. Lágmarkskrafa skal vera sú að þau springi ekki í prófun með utanaðkomandi eldi.“

Liður 1.6: „Afar lítið viðkvæmir hlutir sem eru þess eðlis að ekki er hætta á alsprengingu. Í hlutunum eru aðeins afar lítið viðkvæm, sprengifim efni og þau eru þess eðlis að hverfandi líkur eru á kveikingu fyrir slysi og lítil hætta á að af hljótist annað og meira. Hættan takmarkast við sprengingu eins hlutar.“

Undir þessa skilgreiningu falla einnig sprengifim efni og skoteldaefni eða þess háttar efnablöndur sem hlutir innihalda. Ef um er að ræða hluti sem innihalda sprengifim efni eða skoteldaefni eða efnablöndur og magn efnanna er þekkt skal taka tillit til þess magns að því er varðar þessa tilskipun. Ef magnið er ekki þekkt skal farið með allan hlutinn sem sprengifimt efni að því er varðar þessa tilskipun.

iii) Eftirfarandi komi í stað annars undirliðar í 1. lið b-liðar 3. athugasemdar:

„— efni og efnablöndur með lægra kveikjumark en 55 °C sem haldast fljótandi við þrýsting, ef þannig háttar til að sérstakar aðstæður við vinnslu þeirra, t.d. hár þrýstingur eða hátt hitastig, geta valdið hættu á stórslysi,“

iv) Í stað 2. undirliðar í c-lið 3. athugasemdar komi eftirfarandi:

„2. lofttegundir sem eru eldfimar í snertingu við loft við umhverfishita og venjulegan þrýsting (hættusetning H12, annar undirliður), sem eru í loftkenndu ástandi eða yfirmarksástandi og“

v) Í stað 3. undirliðar í c-lið 3. athugasemdar komi eftirfarandi:

„3. eldfim og mjög eldfim, fljótandi efni og efnablöndur sem er haldið við hærri hita en nemur suðumarki þeirra.“

vi) Eftirfarandi komi í stað 4. athugasemdar:

„4. Ef um er að ræða starfsstöð þar sem ekkert eitt efni eða efnablanda er fyrir hendi í magni sem er yfir eða jafnt þröskulds magninu skal beita eftirfarandi reglu til þess að ákvarða hvort starfsstöðin falli undir viðkomandi kröfur í þessari reglugerð.

Þessi tilskipun gildir ef summan

$$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots \text{er stærri en eða jöfn } 1,$$

þar sem q_x = magn hættulega efnisins x (eða flokks hættulegra efna) sem heyra undir 1. eða 2. hluta þessa viðauka,

og Q_{UX} = viðkomandi þröskulds magn efnis eða flokks x í 3. dálki 1. eða 2. hluta.

Þessi tilskipun gildir, að undanskildum 9., 11. og 13. gr., ef summan

$$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots \text{er stærri en eða jöfn } 1,$$

þar sem q_x = magn hættulega efnisins x (eða flokks hættulegra efna) sem heyra undir 1. eða 2. hluta þessa viðauka,

og Q_{Lx} = viðkomandi þröskulds magn efnis eða flokks x í 2. dálki 1. eða 2. hluta.

Þessi regla skal notuð til þess að meta heildarhættuna í tengslum við eiturrhrif, eldfimi og visteiturrhrif. Því er nauðsynlegt að beita henni þrisvar sinnum:

- a) vegna samlagningar efna og efnablandna, sem eru tilgreind í 1. hluta og flokkuð sem eitruð eða mjög eitruð, og efna og efnablandna sem heyra undir 1. eða 2. flokk,

- b) vegna samlagningar efna og efnablandna, sem eru tilgreind í 1. hluta og flokkuð sem oxandi, sprengifim, eldfim, mjög eldfim eða afar eldfim, og efna og efnablandna sem heyra undir 3., 4., 5. eða 6. flokk, 7. flokk a, 7. flokk b eða 8. flokk,
- c) vegna samlagningar efna og efnablandna, sem eru tilgreind í 1. hluta og flokkuð sem hættuleg umhverfinu (H50 (þ.m.t. H50/53) eða H51/53), og efna og efnablandna sem heyra undir 9. flokk í eða 9. flokk ii,

Ákvæði þessarar tilskipunar gilda eftir því sem við á ef einhver summanna sem fæst úr a-, b- eða c-lið er stærri en eða jöfn 1.“

vii) Eftirfarandi neðanmálsgreinar bætist aftan við athugasemdirnar:

- „⁽¹⁾ Stjtið. EB 196, 16.8.1967, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 807/2003 (Stjtið. EB L 122, 16.5.2003, bls. 36).
 - ⁽²⁾ Stjtið. EB L 200, 30.7.1999, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/60/EB (Stjtið. EB L 226, 22.8.2001, bls. 5).
 - ⁽³⁾ Stjtið. EB L 319, 12.12.1994, bls. 7. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/28/EB (Stjtið. EB L 90, 8.4.2003, bls. 45).“
-